

Závěry

z 9. konference o mládeži, Vranov u Brna, 28. – 29. 11. 2003

TÉMA EVANGELIZACE:

I. Co je evangelizace ?

Evangelizace znamená žít s Ježíšem. Zvěstovat Krista a uvádět do vztahu s Kristem nejen toho, kdo o Něm ještě nic neslyšel. Vždycky to znamená vyjít ze sebe k někomu. Přinášet lidem radostnou zvěst a pomoci jim otevřít srdce k vnímání Božího Ducha.

II. Co mi (nám) osobně brání v evangelizaci ?

Strach: z toho, co budu mluvit; z nepřijetí; opustit zaběhané koleje; z mínění okolí; o sebe.

Ostych: z negativní představy společnosti o církvi; z vlastní slabosti a hříšnosti; z neznalosti prostředí, kde máme evangelizovat.

Malá víra: nedůvěra; přílišné spoléhání na sebe a neschopnost se spoléhat na Ducha Svatého; nedostatek nadšení a „zapálení pro Boha“.

Nedostatek času: pro osobní setkání s druhými; pro shánění spolupracovníků; pro vlastní osobní i duchovní růst.

Lenost a pohodlnost; nedostatek tvořivosti; nedostatek v systému a metodách (chybí „know how“).

Nedostatek jednoty v představách o tom, jak by měla evangelizace vypadat; malá schopnost respektovat potřeby druhých a v důsledku toho vnucování vlastních představ.

III. Co se nám už podařilo ?

- a) v bohoslužbě – přiblížení, krásná liturgie (hudba, styl celebrování, zapojení laiků, kvalita čtení Písma, atraktivita promluvy)
- b) využití liturgických dob – křížová cesta „na živo“, živý betlém (např. narození Krista, Klanění Tří králů), Betlémské světlo, rozdávání přání (Velikonoce, Vánoce)
- c) v rámci škol – evangelizace skrze zájmovou činnost (dramatizace, sport, hry, soutěže atd.) i besedy
- d) v rámci charitativní činnosti – skrze konkrétní účinnou pomoc, naslouchání a vhodné svědectví (včetně Božího slova)
- e) v rámci aktivit pro děti a mládež (mimořádně příznivé) – výlety, tábory, víkendové akce
- f) v rámci křesťanských center – je vytvořen prostor a zázemí, atraktivní nabídky včetně formace (DCŽM, řady, hnutí, komunity)
- g) Světové dny mládeže – včetně celostátních setkání
- h) využití evangelizačních zkušeností ze zahraničí – s účinným přizpůsobením našemu prostředí
- i) v rámci osobních kontaktů – svědectví života (vzor a příklad druhým, odstranění předsudků); naslouchání potřebám druhých; svědectví mladých mladým.

IV. Co potřebujeme změnit, aby se nám evangelizace více dařila?

- a) Pohled společnosti na církev, protože 66 % lidí nedůvěřuje církvi.
- b) Formy evangelizace, využívající moderních médií a adresátům přiměřeného jazyka
- c) Vnitřní situaci v církvi:
 - je třeba změnit priority určující dění v církvi – obrazně řečeno „od kamenů a papírů k lidem“ (od budov a administrativy k lidem)
 - potřebujeme změnit převládající smýšlení uvnitř církve (chápání Boha, víry i církve)
 - „ztuhlost struktur“, kvůli níž se ztrácejí síly i lidé
 - systém získávání spolupracovníků, vytváření vnitřních předpokladů pro týmovou spolupráci
 - účinnou duchovní péči o ty, kteří se v evangelizaci zvláště angažují, vytrvalou modlitební podporu
 - navzájem respektovat poslání, dary i formy duchovního života druhých
- d) Přístup k rodinám:
 - evangelizace rodičů skrze děti

- vycházet z reálného prostředí, v jakém dnešní rodiny žijí, z jejich způsobu chápání a jejich potřeb
- e) Osobní postoj – vnitřní obrácení, důvěryhodnost, „přirozenost“, schopnost druhé skutečně přijímat (a dále viz 1 otázka)

TÉMA EKUMENICKÉ SPOLUPRÁCE:

I. Zkušenosti

Ekumenická spolupráce se zatím daří na úrovni osobních kontaktů a v rámci organizování společných duchovních a volnočasových aktivit na místní úrovni.

II. Shrnutí

- a) Daří se především společné akce mladých, spolupráce v rámci farností a škol, sdílení prostoru a vzájemné informování se o akcích.
- b) Nicméně, stále se ještě setkáváme s předsudky (hlavně u mladých z jiných církví) a neinformovaností (v našich řadách i u druhých církví).
- c) Náš úkol:
 - úsilí o prolomení předsudků na osobní úrovni,
 - zapojení se do oživení činnosti Komise pro mládež v rámci Ekumenické rady církví,
 - zodpovědnost za formaci a informovanost naši i mladých, se kterými pracujeme (někdy znají lépe církevní nauku svých protestantských bratří než svou vlastní),
 - „nepřestat být katolíkem, ale přitom maximálně otevřeným“ .